
[2001-22-RE](#)

CAUSA 2001-22-RE

Número de registre: 268-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 15 DE NOVEMBRE DEL 2001

BOPA núm. 101, de 21 de novembre del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 4 d'octubre del 2001 per la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, el dia 19 d'abril del 2001, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a un procés degut i a obtenir una resolució fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que "tingui per interposat recurs d'empara en atenció a la vulneració del dret fonamental dels meus mandants a un procés degut i a obtenir de la justícia una decisió fonamentada en dret produït per la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en data 19 d'abril del 2001, retrotraient les actuacions fins al moment anterior a la dita sentència, dictant-ne una altra estimant íntegrament les pretensions d'aquesta part i imposant les costes al Comú de la Massana, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora d'aquesta part";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 23 d'octubre del 2001;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

Amb data 7 de gener del 2000, la Sra. M. Dolors March Vila, i els Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó, van interposar una demanda jurisdiccional contra la desestimació tàcita del Govern en relació amb un recurs d'alçada presentat el dia 6 d'octubre de 1999, en el qual sol·licitaven

l'aprovació d'un avantprojecte constructiu a la parròquia de la Massana, presentat el dia 19 de juliol de 1999 i que els hi havia estat denegat implícitament pel Comú de la Massana, i l'autorització per presentar el preceptiu projecte d'obertura de vial d'accés a les seves propietats.

Segon

Amb data 22 de setembre del 2000, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què acordava desestimar la demanda esmentada, declarant que la decisió tàcita de refús del Comú de la Massana, confirmada en alçada pel Govern contra la sol·licitud, era "ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa".

Tercer

Amb data 3 d'octubre del 2000, la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó va presentar recurs d'apel·lació en què demanava la revocació de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles.

Amb data 19 d'abril del 2001, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar el recurs d'apel·lació interposat, que confirmava la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de data 22 de setembre del 2000.

Quart

Amb data 4 de maig del 2001, la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó va interposar incident de nul·litat d'actuacions, d'acord amb el que disposa l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, contra la sentència esmentada de data 19 d'abril per haver "incoregut en incongruència provocant la indefensió dels interessats", per vulneració del dret fonamental a obtenir una decisió fonamentada en dret ja que la decisió del Tribunal Superior de Justícia representa "una interpretació arbitrària de la normativa aplicable" i per vulneració del principi d'igualtat "com a conseqüència de la diferent posició que ha adoptat el Comú de la Massana en d'altres supòsits de similar significació".

Cinquè

Mitjançant aute de data 17 de setembre del 2001, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions que declarava que no existia cap incongruència perquè "la sentència s'ha mantingut dins dels límits que determinen les respectives pretensions de les parts (...). En efecte, la circumstància de que l'obra que pretenen dur a terme els agents afecta en bona part terrenys comunals, cosa que determina en definitiva la desestimació de la seva demanda, ja va ser posat de manifest en la sentència apel·lada del Tribunal de Batlles i també, junt amb d'altres arguments, en les al·legacions de la Corporació demandada". Sobre la segona pretensió, la Sala Administrativa va manifestar que la sentència recorreguda es trobava degudament fonamentada en dret mitjançant els raonaments jurídics que determinen el seu pronunciament. I sobre la infracció al principi d'igualtat, el Tribunal Superior de Justícia va contestar que "queda fora de l'objecte de l'incident previst en l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual es troba limitat a les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en el marc del procediment judicial".

Sisè

Amb data 4 d'octubre del 2001, la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó va interposar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, contra la sentència de data 19 d'abril del 2001, per vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit de recurs d'empara la representació processal dels recurrents manifesta que la incongruència de la resolució adoptada els havia provocat una vulneració del dret a un procés degut ja que el Tribunal Superior de Justícia havia resolt "desestimant les pretensions d'aquesta part en base a una motivació no al·legada pel Comú de la Massana i tampoc invocada pel Tribunal de primera instància". Igualment, manifesta que també s'havia produït una vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret perquè el Tribunal Superior de Justícia havia rebutjat les al·legacions dels recurrents sense valorar les argumentacions i les proves de les parts. I, per últim, manifesta que la sentència del Tribunal Superior de Justícia havia vulnerat el principi d'igualtat ja que la decisió feia una interpretació arbitrària del Reglament constructiu de la parròquia de la Massana i atorgava al Comú "l'exercici de facultats arbitràries" concedint a alguns administrats més avantatges en relació amb els béns de domini públic que a d'altres administrats.

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència en la qual s'anul·li la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de data 19 d'abril del 2001, "retrotraient les actuacions fins al moment anterior a la dita sentència, dictant-ne una altra estimant íntegrament les pretensions d'aquesta part i imposant les costes al Comú de la Massana, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora d'aquesta part".

Setè

Amb data 23 d'octubre del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe, en què manifestava que no es podia haver produït una vulneració al principi d'igualtat per no trobar-se aquest principi "reconegut al text Constitucional entre aquells que gaudeixen de l'especial protecció del recurs d'empara de conformitat amb el que disposa l'article 41.2 de la Constitució". Així com, que no s'havia produït cap vulneració al dret a la defensa ja que "el Tribunal Superior de Justícia es mantingué dins de l'àmbit de les pretensions de les parts sense haver de fer ús de les facultats que li atorga l'article 29 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal" i afegeix que el dret a la jurisdicció "no comporta el dret a obtenir raó dels Tribunals de Justícia".

En conclusió el Ministeri Fiscal demana la inadmissió a tràmit del recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional en la infracció denunciada.

Fonament jurídic únic

Les pretensions adduïdes en aquest recurs d'empara són de dos ordres: el primer, d'acord amb la naturalesa de l'empara constitucional, sol·licita que s'anul·li la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de data 19 d'abril del 2001 i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència esmentada; el segon, completament aliè i contrari a la naturalesa d'aquest recurs, ve a demanar que el Tribunal a quo dicti una sentència nova que estimi íntegrament les pretensions de la part demandant i que imposi les costes a la part demandada en el procés ordinari.

És obvi que el segon petitum contradiu de manera frontal la funció d'aquest procediment constitucional i no tan sols ha de ser rebutjat per improcedent sinó que també hem d'advertir que conté una actuació processalment reprotxable i temerària.

No succeeix el mateix pel que fa a la primera pretensió que addueix una manca de congruència en la sentència del Tribunal Superior de Justícia, que hauria suposat una vulneració del dret constitucional al procés degut, consagrat a l'article 10 de la Constitució. Aquesta manca de congruència es deuria, segons les al·legacions de l'escrit de demanda, a les consideracions següents:

a) La sentència del Tribunal Superior de Justícia va resoldre basant-se en una motivació no al·legada per la part demandada i tampoc no invocada pel Tribunal de primera instància.

b) En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions el Tribunal Superior de Justícia no té en compte que tant la primera com la segona instància han dictat resolucions amb fonaments jurídics que no havien estat al·legats per les parts.

c) El Tribunal Superior de Justícia no ha motivat adequadament la seva resolució i fins i tot s'afirma que "la decisió adoptada pel Tribunal no ha estat fonamentada en dret" (pàgina 6 de l'escrit de recurs d'empara, segon paràgraf).

Aquestes consideracions, referides de manera succinta i un cop analitzades totes les actuacions en primera i segona instància, ens porten al convenciment que no es pot trobar en aquesta causa cap element que pugui tenir rellevància constitucional. No ha existit cap diferència entre el que demanaven les parts i allò que va ser acordat per les instàncies diferents. Les resolucions diverses produïdes en el procés ordinari s'han atingut de manera estricta a les peticions de les parts, denegant en ambdues instàncies amb fonaments jurídics abundosos les pretensions de la part demandant i acceptant les pretensions de fons de la part demandada. El principi iura novit curia s'ha imposat, com constitucionalment ha de reclamar-se, als raonaments jurídics de les parts, però amb un respecte absolut a les seves pretensions oposades. D'altra banda, els paràmetres constitucionals de qualsevol incongruència suposada, que vénen delimitats per la prohibició de la indefensió material i per l'exigibilitat d'una raonabilitat jurídica mínima en la motivació de la decisió, s'han vist a bastament respectats i reconeguts per les resolucions del Tribunal Superior de Justícia (sense que sigui necessari entrar en consideracions sobre la resolució recaiguda en primera instància ja que, tampoc en ella, s'aprecia cap indici de vulneració constitucional).

En definitiva, no es pot advertir un contingut constitucional directe en aquesta demanda d'empara; per contra, el que sí que apareix és una actuació de les parts en defensa dels seus pretesos drets i unes actuacions de la jurisdicció que resolen el conflicte plantejat conformement amb les normes jurídiques que, en cada cas, consideren aplicables.

Davant la manca evident de contingut constitucional d'aquesta demanda, el Tribunal Constitucional ha d'acordar, sense altres consideracions, la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-22-RE, interposat per la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó, contra la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, el dia 19 d'abril del 2001.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia 15 de novembre del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat